

อาทิตยที่ 32 เทศกาลธรรมดา

ข่าวดี มธ 25:1-13

¹“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับหญิงสาวสิบคนถือตะเกียงออกไปรอรับเจ้าบ่าว ²ห้าคนเป็นคนโง่ อีกห้าคนเป็นคนฉลาด ³หญิงโง่ห้าคนถือตะเกียงไปแต่ไม่ได้นำน้ำมันไปด้วย ⁴ส่วนหญิงฉลาดนำน้ำมันใส่ขวดไปพร้อมกับตะเกียง ⁵ทุกคนต่างง่วงและหลับไปเพราะเจ้าบ่าวมาช้า ⁶ครั้นเวลาเที่ยงคืน มีเสียงตะโกนบอกว่า ‘เจ้าบ่าวมาแล้ว จงออกไปรับกันเถิด’ ⁷หญิงสาวทุกคนจึงตื่นขึ้นแต่งตะเกียง ⁸หญิงโง่พูดกับหญิงฉลาดว่า ‘ขอน้ำมันให้เราบ้าง เพราะตะเกียงของเราจะดับแล้ว’ ⁹หญิงฉลาดจึงตอบว่า ‘ไม่ได้ เพราะน้ำมันอาจไม่พอสำหรับเราและสำหรับพวกเธอด้วย จงไปหาคนขายแล้วซื้อเอาเองดีกว่า’ ¹⁰ขณะที่หญิงเหล่านั้นกำลังไปซื้อน้ำมัน เจ้าบาวก็มาถึง หญิงสาวที่เตรียมพร้อมจึงเข้าไปในห้องงานแต่งงานพร้อมกับเจ้าบ่าว แล้วประตูก็ปิด ¹¹ในที่สุด พวกหญิงโง่ก็มาถึงพูดว่า ‘นายเจ้าขา นายเจ้าขา เปิดรับพวกเราด้วย’ ¹²แต่เขาตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่าน’ ¹³เพราะฉะนั้นจงตื่นเฝ้าระวังไว้เถิด เพราะท่านไม่รู้วันและเวลา”

นิทานเปรียบเทียบเรื่องนี้ดูเหมือนเป็นเรื่องยกเมฆ แต่จริง ๆ แล้วเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสมัยของพระเยซูเจ้า และยังสืบเนื่องต่อมาจนถึงทุกวันนี้

การแต่งงานถือเป็นงานใหญ่ของหมู่บ้าน ทุกคนพยายามจะมีส่วนร่วม ถ้าไม่เข้าร่วม ขบวนแห่ของเจ้าบ่าวไปสู่บ้านใหม่ ก็จะยืนรอสองข้างทางที่ขบวนเจ้าบ่าวจะผ่านเพื่อแสดงความยินดี ฝ่ายเจ้าบ่าวก็จะพยายามเลือกเส้นทางสู่บ้านใหม่ที่ยาวที่สุด เพื่อให้ชาวบ้านมีโอกาสร่วมอวยพรและแสดงความยินดีมากที่สุด

ความสำคัญของการแต่งงานมีมากจนพวกธรรมาจารย์ถึงกับยอมให้ชาวยิวลาหยุดจากการศึกษาธรรมบัญญัติ เพื่อไปร่วมงานแต่งงานได้

นักทอغةเที่ยวผู้หนึ่งบันทึกไว้ว่า เขาเห็นหญิงสาวสิบคนแต่งกายสีสดใสเล่นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งพร้อมกับเต้นรำไปตามถนนหน้ารถยนต์ของเขา ล่ามอธิบายว่าพวกเขากำลังเดินทางไปเป็นเพื่อนเจ้าสาวจนกว่าเจ้าบ่าวจะมาถึง นักทอغةเที่ยวสนใจที่จะดูพิธีแต่งงานของชาวยิว แต่ล่ามสายห้วพร้อมกับตอบว่า เป็นไปไม่ได้เพราะไม่รู้ว่าจะมีพิธีคืนนี้ พรุ่งนี้ หรืออีกสองสัปดาห์ข้างหน้า สิ่งเดียวที่พอจะหาดูได้ระหว่างงานแต่งงานของคนชั้นกลางก็คือ “เพื่อนเจ้าสาวสิบหลับ”

แม้ชาวยิวจะตกลงกันว่าต้องมีคนส่งข่าวก่อนเจ้าบ่าวจะมา แต่สิ่งนี้ย่อมเกิดขึ้นได้ทุกโอกาส ไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวัน หัวค่ำ หรือเที่ยงคืน และเมื่อเจ้าบ่าวมาถึง บรรดาเพื่อน

เจ้าสาวจะต้องออกไปต้อนรับ โดยมีกฎข้อหนึ่งว่าเมื่อพระอาทิตย์ตกดินแล้ว ห้ามทุกคนออกนอกบ้านโดยไม่มีตะเกียงติดไฟไปด้วย

เมื่อเจ้าบ่าวเข้าบ้านพร้อมกับปิดประตูแล้ว ผู้ที่มาทีหลังจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมงานเลี้ยงเด็ดขาด

และที่แตกต่างจากบ้านเรามากก็คือ หลังวันแต่งงานคู่บ่าวสาวจะไม่ออกไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ที่อื่น แต่จะอยู่ที่บ้านตลอดหนึ่งสัปดาห์เต็มเพื่อเลี้ยงฉลองร่วมกับเพื่อนเจ้าสาวและเพื่อนคนอื่น ๆ ที่ได้รับเชิญ ตลอดเจ็ดวันคู่บ่าวสาวจะแต่งตัวและได้รับการปรนนิบัติราวกับเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง นับเป็นเจ็ดวันแห่งความทรงจำอันน่าประทับใจที่สุดเท่าที่ชายหญิงคู่หนึ่งพึงจะได้รับ

สิ่งที่หญิงโง่พลาดจึงไม่ใช่เฉพาะพิธีแต่งงานเท่านั้น แต่รวมถึงความยินดีตลอดสัปดาห์แห่งความประทับใจนี้ด้วย !

พระเยซูเจ้าทรงเล่านิทานเปรียบเทียบเรื่องนี้ด้วยจุดมุ่งหมายประการแรกคือ “ตักเตือนชาวยิว”

ชาวยิวเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร ตลอดประวัติศาสตร์อันยาวนาน พวกเขาควรจะได้เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้า แต่เหตุการณ์กลับตรงกันข้าม พวกเขาไม่ได้เตรียมตัวให้พร้อมจึงถูกปิดกั้นจากพระอาณาจักรของพระเจ้า

นอกจากตักเตือนชาวยิวแล้ว พระองค์ยังทรงเตือนพวกเราทุกคนด้วย

1. **มีบางสิ่งที่เราไม่สามารถหามาได้ในนาทีสุดท้าย**

คงเป็นการสายเกินไปสำหรับนักเรียนที่ทั้งเทอมไม่ตั้งใจเรียน แต่มาขยันเตรียมสอบในวันสุดท้าย และคงสายเกินไปสำหรับเราที่จะแสวงหาความชำนาญหรือเปลี่ยนแปลงนิสัยบางประการในทันทีทันใดโดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน

เป็นการง่ายมากที่เราจะปล่อยให้หลายสิ่งหลายอย่างผ่านไปจนสายเกินกว่าจะเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการพบกับพระเจ้า

การสายเกินไปย่อมเป็นโศกนาฏกรรมเสมอ !

2. **มีบางสิ่งที่เราไม่สามารถขอยืมได้**

หญิงโง่ไม่สามารถขอยืมน้ำมันเมื่อพวกเขาต้องการมันฉันทันที เราก็ไม่สามารถขอยืม “ความสัมพันธ์กับพระเจ้า” เมื่อวาระสุดท้ายของเรามาถึงฉันทันที

นอกจากความสัมพันธ์กับพระเจ้าแล้ว นิสัยและความประพฤติต่าง ๆ ของเราก็ไม่สามารถขอยืมหรือสั่งซื้อจากที่ใดได้เลย

เป็นเราที่ต้องสร้างและสะสมเอาเองตั้งแต่บัดนี้ !

เมื่อเสียงระฆังส่งวิญญาณดังกังวานขึ้น คงไม่มีสิ่งใดน่าเศร้าใจเท่ากับเสียงของคำว่า “สายเกินไป”...